

Ο πρώην Ταλιμπάν που βαπτίστηκε στον Άγιο Όρος: Διαβάστε την εκπληκτική ιστορία του

/ [Αγιορείτικα](#)

Ο Αχμέτ γεννήθηκε και μεγάλωσε σε ένα χωριό στο Αφγανιστάν σε περίοδο πολέμου. Το παζλ των παιδικών του αναμνήσεων αποτελείται από σκόνη, φτώχεια, υποχρεωτική ισλαμική εκπαίδευση, πόλεμο, θάνατο.

“Δεν θυμάμαι πια ποιός πολέμωσε με ποιόν, υπήρχε ένας συνεχής πόλεμος”, λέει χαρακτηριστικά.

Για χρόνια βρισκόταν στους χώρους των ταλιμπάν. Φανατικός μουσουλμάνος ανήκε στο “ριζοσπαστικό” Ισλάμ. Μέχρι που αποφάσισε ότι δεν μπορούσε πλέον να αντέξει αυτό το είδος ζωής – τη δυστυχία, τη φτώχεια, τη βία, τον πόνο και τη μυρωδιά του θανάτου που έβλεπε παντού γύρω του.

Στα 23 ταξίδεψε στα αδιάβατα βουνά στο Πακιστάν και στη συνέχεια στο Ιράν. Εργάστηκε δύο χρόνια εκεί “χωρίς έγγραφα” και τελικά έφτασε στην ακτή της Μικράς Ασίας στην Τουρκία, η οποία γι’ αυτόν ήταν η πύλη στον παράδεισο της Δύσης.

Ένα χειμωνιάτικο βράδυ πριν από εννέα χρόνια, με ένα φουσκωτό στρώμα από

αυτά που τα παιδιά παίζουν στις παραλίες, με δύο κουπιά και τέσσερα μπουκάλια νερό, πήδηξε στη θάλασσα λίγο έξω από τη Λέσβο.

“Η θάλασσα ήταν μαύρη, το κρύο τσουχτερό και φυσούσε πολύ. Δε γνώριζα καλό κολύμπι, τα κύματα έμοιαζαν βουνό. Μου πήρε περίπου δέκα ώρες να φθάσω στην απόκρυμνη ακτή με τα βράχια, ήμουν σε απόγνωση επειδή δεν ήξερα αν θα μπορούσα να αναρριχηθώ, ήταν πολύ κοφτερά ... Τελικά ανέβηκα περπάτησα αρκετά και ο πρώτο άνθρωπος που συνάντησα ήταν μια μαυροφορεμένη ηλικιωμένη γυναίκα με μαντήλι στο κεφάλι. Δεν την κατάλαβα και δεν με κατάλαβε... Με νοήματα μου έδειξε το δρόμο προς έναν πλακόστρωτο δρόμο και μου έδωσε μερικά νομίσματα για να πάρω το λεωφορείο προς την πόλη. Βρέθηκα σε ένα μικρό κέντρο υποδοχής για τους μετανάστες. Έμαθα ελληνικά και δούλεψα σε διάφορες δουλειές μέχρι να βρω μια κανονική δουλειά σε μια εταιρεία που τοποθετούσε ηλιακούς συλλέκτες. Με πλήρωσαν καλά, απέκτησα ασφάλιση και έκανα τα χαρτιά μου για πολιτικό άσυλο. Εργάστηκα στην ίδια εταιρεία στην Αθήνα για έξι χρόνια. Όλα αυτά τα χρόνια μετά την εργασία πήγαινα στην εκκλησία – κάτι με τραβούσε εκεί. Μου χάριζε ηρεμία, ήθελα να μάθω περισσότερα για τον Χριστό. Βρήκα μια Καινή Διαθήκη. Άρχισα να το διαβάζω. Αποφάσισα ότι ήθελα να γίνω Χριστιανός. Έφυγα από την Αθήνα όταν η εταιρεία έκλεισε και πήγα στην επαρχία όπου απασχολήθηκα σε διάφορες αγροτικές εργασίες. Λίγο πριν το Πάσχα το 2013, αποφάσισα να ζητήσω να γίνω Χριστιανός », λέει ο ίδιος.

“Ήταν Τετάρτη 5 Ιουνίου, όταν βρέθηκα στον Άθωνα να κοιτάζω προς την Σκήτη του Αγίου Ανδρέα και το απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου... Ήταν η μέρα που έγινα χριστιανός και πήρα το όνομα Αλέξανδρος.”